

Čistota a úprimnosť srdca

Je tu dosť teplo?
Nie je, však? (Áno.)
No, je tu chladnejšie
ako keď sedíte vonku.
Toto miesto vyzerá dobre
ale nie je také chladné.
Pestujeme tam zeleninu,
mnísi a mníšky.
Ak chcete,
neskôr vám ukážem kde.
Ale myslím, že tam teraz
toho nebude veľa, pretože
sme úrodu pozbierali a zjedli.
A odkedy ste sem prišli,
nemali veľa času
niečo nasadiť.
Je tu veľmi dobrý systém.
Máme vodu a všetko ostatné.
Môžeme urobiť čokoľvek,
čo chceme.
Je to skvelé.
Ako za starých čias.
Len sa pozrite.
Takto to je.
Cítite to? (Áno.)
Toto je Nebo!
Malé Nebo!
Ale aj tak Nebo.
Poďte sem, chlapci!
Zostaňte tu.
Zostaňte tu! Zostaň! Zostaň!
A budete šťastní.
Tu to máte!
Zabavte sa!
Nechod'te príliš ďaleko!
Zostaňte len tam.
Čo povedal?
Nechod'te príliš ďaleko!
Chýbam vám?
Je to dobré?
Dobry čaj, však?
Všetci sú v poriadku?
Áno? Zábava? Áno.
Je to fajn.
Nedeľný piknik.
On niečo je?
Áno.
Očakáva, že ho tak

budete kŕmiť,
on je veľmi málo.
Páči sa ti to?
Musíš byť veľmi smädný.
A je to studené, studený čaj.
Nebeský čaj.
Svieži, chladný.
Áno, psy vám môžu
požehnať množstvom lásky.
Množstvo lásky
a oddanosti.
Môžete sa od nich učiť,
to je ich požehnanie.
Je do dobrý chlapci?
Mali ste ovocie?
Dnes ste mali
ovocnú diétu?
Dobre.
Melón?
To je ono?
No, to nie je zlé.
Dobré?
Áno, môžem jesť melón
každý deň.
Chutí tak dobre,
hlavne v lete.
Poznáte príbeh
o melóne? (Nie.)
Dobre, poviem vám ho.
Tento príbeh je z Au Lac
(Vietnam) a je o princovi.
On bol obyčajným človekom.
Asi bol chudobný
a neskôr ho adoptoval
vtedajší kráľ
Au Lac (Vietnamu).
A samozrejme potom,
čo bol adoptovaný kráľom,
jeho život sa zmenil
na život princa.
Mal všetko,
čo potreboval.
Bol šťastný
a starali sa o neho.
Nosil krásne
hodvábne šaty.
Žil v nádhernom paláci.
Mal krásne slúžky,
konkubíny a pekné
zariadenie všetkého druhu.

Každý mu závidel
a hovoril:
„Ste takým
šťastným človekom!
Z ničoho nič
máte všetko, čo by si každý
mohol len priať.
Bohatstvo, slávu, zdravie,
pohodlie a pocty.
Každý vás rešpektuje.
Každý vám prináša všetko
a poslúcha vás na slovo.
Ste šťastný človek!“
A princ,
adoptovaný princ odpovedal:
„Ach áno.
Ďakujem Bohu za to všetko.
Boh je jediný darca.
Boh je taký milosrdný.
Boh je ku mne taký dobrý.
Dáva mi všetko!“
Kráľ sa o tom dopyčul.
Bol z toho rozčúlený.
„Ach! Si nevďačný!
Ja som kráľ.
Ja som ten,
kto ti dal všetko toto,
šťastie, bohatstvo,
pohodlie
a dobrý život
a ty mi za to nikdy
ani nepoďakuješ.
Ďakuješ Bohu!
A ja ani neviem,
kto to Boh je!
Videl si ho vôbec niekedy?
Dal ti vôbec On
niekedy niečo?
Ďakuješ jemu? A mne,
ja som darca,
ja som kráľ,
mňa by si mal spomínať!“
A princ sa ani nepohol.
Povedal: „Dokonca aj
tvoje bohatstvo
a tvoja moc – všetko –
je ti tiež dané Bohom!
Sme zviazaní
jedine Bohu.
Nemôžem poďakovať“

tebe, Vaša Výsosť!
Môžem ďakovať len tomu
jednému a jedinému darcovi
celého vesmíru,
a ním je Boh!“
Kráľ a rozhneval
ešte väčšmi ako predtým.
Povedal: „Ach! Ty si
stále neľutoval.
Teraz ti teda ukážem,
kto je skutočným darcom.
Uvidíš, ako sa ti
bude žiť bezo mňa.
Pozrime sa na toho tvojho
Boha, či ti poskytne
niečo z toho,
čo som ti tu kedy dal ja.
Teraz choď.
Budeš vyhnaný
na veľmi vzdialený, odľahlý,
osamotený ostrom,
na ktorom nikto nežije
a kde je ťažké prežiť,
ďaleko od civilizácie,
úplne ďaleko.
Uvidíme, či ti ten tvoj Boh
dá prežiť.“
Ako povedal, tak sa stalo.
Prikázané, označené pečatou,
a obaja boli vyslaní preč
na malej loďke
s malými zásobami,
na pár mesiacov života.
Plavil sa teda preč
so svojou ženou.
Spoločne tam dorazili
a asi po mesiaci im už
nezostalo nič na prežitie.
Jeho žena bola vystrašená,
no on jej povedal:
„Neboj sa!
Boh nám dal narodiť sa,
Boh nám daroval náš život
až doteraz, Boh sa o nás
postará aj naďalej.
Neboj sa!“
Sadli si teda spoločne
a meditovali tam.
Sporovali,
že sa niečo udialo!

Sedeli tam a meditovali
jeden deň
a zrazu zbadali vtáčika,
čierneho vtáčika,
dva vtáčiky, tri vtáčiky
a potom celý krdeľ
vtákov, ako niečo jedli,
neďaleko od nich.
Niečo, čo z vonku
vyzerá zelené a vo vnútri
je to červené a má to čierne
semienka. Vyzerá to známo!
Niečo, čo vyzerá takto.
A ako vieme,
čokoľvek, čo jedia vtáci,
môžete jesť aj vy.
Dokonca, či by to
chutilo dobre alebo aj keby
to nechutilo,
ak to jedia vtáci, to znamená,
že to nie je jedovaté.
To, čo jedia opice a vtáci,
môžeme jesť aj my.
Takže žena povedala
manželovi: „Vyzerá to,
že nakoniec teraz máme
čo jesť.“
Išli teda tam
a pozreli sa na to,
ochutnali zvyšky,
ktoré nechali vtáky.
Ach! Chutilo to výborne,
bolo to skvelé!
Hľadali teda zdroj,
aby získali viac
tohto ovocia.
A ani nemuseli ísť ďaleko,
pretože rástlo
úplne všade
na tej strane ostrova,
na ktorej ešte neboli.
Predtým sa tam
neboli pozrieť,
takže tam chodili každý deň,
zbierali a jedli ich,
jedli ich a jedli ich.
A takto prežili.
Pretože melón
vám poskytne vodu,
tekutinu,

a semienka sú
vo vnútri plné proteínu.
Takto teda prežili.
Mali bielkoviny,
tekutinu a vlákninu,
akoby zeleninu i proteín
v jednom jedle.
Takže to jedli
a každý deň sa cítili skvele,
bol to úžasný čas.
Nemuseli sa ničoho báť,
a boli takí šťastní.
Manžel povedal žene:
„Ach! Tento život je ešte
lepší ako život v paláci.
V paláci máš hodváb,
zlato a všetky druhy
chutných jedál ale musíš
dodržiavať pravidlá, etiketu,
musíš nosiť slušné šaty,
vyzeráť vždy dobre,
kráľovsky,
vznešene a slušne,
aby na sa teba mohol
každý pozeráť.
A kvôli kráľovi –
nestále sa musíš
klaňať kráľovi,
ráno, večer a zakaždým,
keď sa s kráľom rozprávaš,
musíš kľáčať,
bolia ťa kolená
a tak ďalej!
Myslím si, že tento život
je oveľa, oveľa lepší!
Chodíme spať so slnkom,
vstávame so slnkom,
a meditujeme celý deň,
prechádzame sa po okolí
po starodávnom
bielom piesku, držíme sa
za ruky pod borovicami,
spievame v tieni mesiaca
a kráčame míle
po pláži, dýchame
tento čistý, krásny
a svieži vzduch.
A z nikoho na celom svete
nemáme strach.
Nevymenil by som

celé kráľovstvo
ani celý svet za toto.“
Žena odpovedala:
„Máš pravdu, miláčik,
máš pravdu.
Máme také šťastie,
také šťastie!“
Takto sa teda deň za dňom
veľmi tešili zo života,
tešili, tešili a tešili!
Až ich jedného dňa
niečo napadlo.
Premýšľali:
„Ach! Takéto ovocie
sme nikdy predtým
v živote nemali.
Nikdy sme predtým
nič také nevideli,
ale je také chutné a dobré
pre zdravie a vďaka nemu
sa človek cíti tak skvele
a krásne! Mali by sme sa
radšej podeliť s každým,
s kým môžeme.
Ale pretože sem nikto
neprišiel, možno by sme
ich len mali hodiť do mora
a ktokoľvek ich dostane,
môže ich zjesť.“
A manžel na to odpovedal:
„Áno!
To je dobrý nápad!
Ale mimochodom,
možno nakreslíme aj mapu
tohto ostrova, ľudia by sem
možno chceli prísť
a môžu si domov odniesť
oveľa viac
a zjesť ich.“
Takže uhlíkom napísali
poznámky
na listy a do melóna
urobili dieru
a do nej vložili
správu s mapou
a zapečatili to.
Nejako to zapečatili.
A potom melóny nechali
plávať okolo ostrova
a vlny oceánu

ich odniesli
všetkými smermi.
Čoskoro nato
jeden z obchodníkov,
ktorý obchodoval
a cestoval po mori,
vylovil jeden z melónov,
otvoril ho a ochutnal.
Našiel vo vnútri posolstvo,
ochutnal melón
a veľmi mu chutil.
Takto teda ľudia našli
cestu k ostrovu a melónom.
Mimochodom,
pretože tam prišli,
získali melóny
a taktiež obchodovali
s nejakými potrebnými
vecami. Čokoľvek tento pár
potreboval, priviezli to,
a vymenili za melóny,
pretože to bola v tom čase
delikatesa, vzácnosť.
Nikto to ešte neochutnal,
dokonca ani kráľ.
Takže obchodníci doviezli
toto ovocie domov,
predali ho
a mali z toho veľký zisk,
pretože to bolo vzácné,
také vzácné, ľudia za to
zaplatili akúkoľvek cenu,
hlavne bohatí ľudia.
Zaplatili čokoľvek,
len aby to získali
a mohli to ukázať
svojim priateľom
a obdarovať
svojich najdrahších,
svojich milovaných,
dokonca i hodnostárov
na kráľovskom dvore,
a nakoniec
aj samotného kráľa.
Zaplatili za ne veľa peňazí
a priviezli tomu páru všetko.
Čoskoro nato sa z ostrova
stalo veľké obchodné
centrum. A oni sa dokonca
o melóny ani nestarali.

Vtáky ich jedli, oni ich
jedli a semenka odhadzovali
do piesku a z nich znovu
rástli nové melóny
po celý rok.
Vždy mali dostatok
ovocia pre každého.
Čoskoro teda tento pár
veľmi zbohatol, boli bohatší
ako predtým!
A mali všetky vzácne veci,
výnimočné veci
z celého sveta,
ktoré získali,
pretože ľudia prichádzali
z rôznych národov
a privádzali im všetky
možné dary, aby mohli
obchodovať s melónmi.
Aj keď
si nebrali žiadne peniaze
ale obchodníci boli vďační
za také nádherné ovocie
a taký dobrý zisk doma,
a privádzali im
mnoho darov
a všetkého ostatného,
čo dokonca ani nechceli,
no dostali to.
Jedného dňa dostal chuť
na toto ovocie aj samotný
kráľ a spýtal sa,
odkiaľ pochádza
a chcel ho viac!
Obchodník mu teda povedal:
„Máme toho viac,
ale musíte počkať
pár mesiacov.
Musíme ísť
na ten ostrov
a priviezt' ho.“
Kráľ sa spýtal: „Čože?
Kde je ten ostrov?
Čo je to za ostrov,
na ktorom rastie
takéto dobré ovocie?“
Odpovedali mu:
„Je to ten ostrov,
ten istý ostrov,
na ktorý ste pred pár rokmi

vyhnali nášho princa.“
Kráľ si teda na nich
spomenul,
a vlastne v poslednej dobe
na nich myslel veľmi veľa,
veľmi mu chýbali
a vo vnútri bol veľmi smutný
a ľutoval vlastný hnev.
Každému hovoril:
„Len jediný okamih hnevu,
nedokázal som uvažovať
triezvo. Myslím, že mali
pravdu. Myslím,
že Boh je jediným darcom.
Čo by som robil bez Boha?
Chcem, aby sa vrátili späť.“
Takže vlastne
vďaka tomuto ovociu
sa otec so synom a dcérou
znovu stretli.
Áno, bolo to veľmi šťastné
obdobie pre celý národ.
Kráľ usporiadal veľký,
veľký národný sviatok
a slávnosť.
Každý pil, tancoval,
spieval a bol šťastný
po dobu jedného mesiaca.
Niektorí ľudia pokračovali
aj nasledujúci mesiac,
niektorí tri mesiace.
A samozrejme,
naš pár priviezol
množstvo melónov
so sebou ako dar kráľovi
a celému dvoru.
Priviezli domov na pevninu
aj množstvo semien,
a začali ich pestovať.
A odvtedy máme
veľa, veľa, veľa
týchto melónov
a neustále ich jeme
a myslíme na Boha.
Takýmto spôsobom
by sme mali uvažovať,
keď jeme melóny.
Myslím si,
že preto floridské centrum
priviezlo tento krát

toľko melónov.
Zdá sa mi, že každý deň
mám melónovú diétu.
Asi je to teraz sezónne?
Preto je to lacnejšie. A je to
dobré, takže každý deň
by sme mali myslieť
na Boha. Je to skvelé. Skvelé.
Dobrý nápad.
Takže teraz už poznáte
ten príbeh.
Je to pekný príbeh, však?
(Áno.)
Ten princ musel byť
skutočne dobrým
duchovným praktikujúcim.
Mnoho vedel.
Po tom všetkom sám kráľ
venoval viac času
na hľadanie Boha,
a na hľadanie osvietenia.
Áno.
Myslím, že ten melón
hovorie viac než kniha.
Melón
obrátil samotného kráľa
a určitým spôsobom
obrátil celý národ
k osvieteniu,
takže potom každý deň
pamätali na Boha,
pretože jedli
viac melónov
a sám kráľ išiel
dobrým príkladom.
Viac sa oddal
praktikovaniu meditácie,
modlitieb, aby pamätal na
Boha, modlil sa k Bohu
a aby bol s Bohom jedným.
Toto je veľmi dobré ovocie,
ktoré jeme
každý deň.
Všetko v poriadku? (Áno.)
Páči sa mi ten príbeh,
aj vám? (Áno.)
My Auláčania,
(Vietnamci)
Máme niektoré skvelé
príbehy. Raz za čas

si na niektorý spomeniem.
Áno, jeden príbeh
bol o UFO,
o človeku z Neba,
ktorý zišiel dolu
a pomáhal nášmu národu.
Hovorila som ho
v Hongkongu. Počuli ste ho?
Áno, ten je tiež
z Au Lac (Vietnam).
Máme oveľa viac
aulackých (vietnamských)
skvelých príbehov.
Čítala som ich,
keď som bola dieťa.
Študujeme ich ako súčasť
literatúry v škole,
na základnej škole.